

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№4 (26), червень 2014 року

ДАНИЙ ВИПУСК ГАЗЕТИ ПРИУРОЧЕНИЙ ДО 85-ОЇ РІЧНИЦІ ХДАК

1929 3 Днем народження, Академіє! **2014**

Трибуна Ректора

Шановні абітурієнти!

– Харківська державна академія культури на сьогодні – це унікальний культурологічно-мистецький заклад України IV рівня акредитації, який не має аналогів. Ми готуємо фахівців європейського зразка, фахівців, які користуються шаленим попитом не тільки в Україні, а й далеко за її межами, фахівців, які озброєні методикою отримання знань, механізмами самонавчання, саморозвитку і самовдосконалення.

Наші найстарші факультети сьогодні святкують свої ювілеї. Так, своє 80-річчя уже відсвяткував факультет бібліотекознавства та інформатики. Знаковою подією для нас було 125-річчя бібліотеки ім. Короленка, бібліотеки, в якій більше 90 % працівників – це випускники Харківської державної академії культури. Близько 50 % наших випускників сьогодні продовжують керувати різними закладами культури й мистецтва України. Наші філії стали самостійними вищими навчальними закладами. Тобто ми багаті на традиції, на минуле, на сьогоднішнє, ми маємо серйозний авторитет, знання, фундамент задля того, щоб і далі продовжувати залишатися

найкращим елітним, лідируючим вищим навчальним закладом України і продовжувати готувати фахівців європейського зразка за спеціальностями, які є багато в чому унікальними.

Так, у 1996 році за рішенням Кабінету Міністрів ми відкрили дві принципово нові спеціальності як наукові галузі знань – «Культурологія» та «Соціальні комунікації». І це, звичайно, робить честь нашій вищій школі. Думаю, не

так багато навчальних закладів, які б могли похвалитися подібними досягненнями.

Ми маємо чудовий науково-навчальний персонал, до складу якого входить більше 60 % викладачів зі ступенями й званнями, майже 15 % докторів наук. У нас є магістратура, аспірантура, докторантура, спеціалізовані вчені ради, фахові наукові видання.

В академії систематично проводяться всеукраїнські та міжнародні конференції, лекції, круглі столи, майстер-класи. 2013 року Академія уперше в історії нашої країни провела за підтримки Міністерства культури України Міжнародний симпозіум із питань культурно-мистецької освіти, в роботі якого взяли участь керівники, викладачі, науковці вищих навчальних закладів культури і мистецтв з 10-ти країн світу: України, США, Китаю, Болгарії, Данії, Німеччини, Італії, Росії, Білорусії...

З метою підвищення інтелектуальної і фахової майстерності своїх вихованців Харківська державна академія культури час від часу гостинно

приймає в своїх стінах викладачів із-за кордону. Так, до нас приїздив професор з Університету Північного Колорадо (США) Ендрю Сведлов, який прочитав студентам факультету управління та бізнесу цикл лекцій, які були спроектовані на освоєння тактики та стратегій управління в мистецтві.

Серед почесних гостей академії був і професор Королівської школи бібліотекознавства та інформатики (Данія) Ханс Ельбесгаузен. Він читав нашим викладачам і студентам лекцію «Соціальний та культурний капітал публічних бібліотек». Прикметно, що це було англomовне спілкування, що ще раз підкреслює високий рівень підготовки нашого студентсько-педагогічного колективу.

Академія також славиться своїми чудовими колективами – хореографічними, музичними, театральними. Так, наприклад, студентський театр народного танцю «Заповіт», що успішно функціонує з 1990 року, неодноразово виборював гран-прі, ставав лауреатом міжнародних конкурсів і фестивалів у Бельгії, США, Іспанії, Росії та інших країнах світу; а академічний хор студентів неодноразово виступав на сцені Національної філармонії України, ставав лауреатом і дипломантом престижних конкурсів та фестивалів державного й міжнародного рівнів тощо. Тобто нам є чим пишатися! Ми з гідністю і радістю зустрічаємо цього року свій ювілей – 85-річчя!

**В. М. ШЕЙКО, ректор ХДАК,
член-кореспондент Академії
мистецтв України, заслужений
діяч мистецтв України,
доктор історичних наук,
професор**

Вручення дипломів випускникам ХДАК

30 червня в головному корпусі Харківської державної академії культури відбудеться урочисте вручення дипломів випускникам 2014 року. Це радісна, знаменна і водночас сумна подія – свято випуску молодих спеціалістів та магістрів. Численні теплі привітання і побажання вчорашнім студентам будуть адресовані від ректора академії, професора В. М. Шейка, і від деканів факультетів, і від завідувачів кафедр... Радість випускників, хвилювання викладачів та батьків, позитивні емоції всіх присутніх, безсумнівно, будуть створювати піднесену атмосферу святкового дійства. Тож не пропустіть!!!

Редакційна ж колегія «Бурсацького узвозу» щиро вітає випускників зі святом, з іще однією сходинкою життєвого успіху – отриманням диплому, як свідчення нового професійного рівня. Бажаємо всім професійних здобутків, наполегливості, завзяття, а також приємних спогадів про веселе студентське життя й «спекотні» зимові та літні сесії... Бажаємо стати справжніми фахівцями в тій галузі, яку ви для себе обрали, не забувати про саморозвиток, самовдосконалення, оскільки саме вони дадуть відчуття справжній смак життя, самореалізуватися та самоствердитися в суспільстві.

Бажаємо всім із гідністю пронести крізь усе життя звання – випускник Харківської державної академії культури та вписати свою яскраву сторіночку в літопис рідної Альма-матер. І пам'ятайте: двері АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ для вас завжди відкриті!

МІЙ ВИБІР

Харківська державна академія культури - це мій свідомий вибір

З усього різноманіття професій я виділила для себе ту, яка дійсно посідає особливе місце в моєму житті, ту, якій я готова присвятити всю себе й, не жалюючи зусиль, «працювати до сьомого поту». Хореограф – професія творча, яка потребує від людини дуже багато. По-перше, невичерпної фантазії, величезної працелюбності, вміння знаходити в собі сили та долати фізичний біль. По-друге, постійно самовдосконалюватися, «рости», не стояти на місці, розвивати не тільки тіло, а й душу, даруючи глядачам задоволення від кожного руху, від кожної миті, протягом якої він може бачити танцівника на сцені.

Бути хореографом я мріяла ще з самого дитинства, щойно батьки привели мене до танцювального гуртку. Але до своєї мрії довелося йти нелегким шляхом, на якому

було не тільки подолання певних фізичних недоліків, а й непорозуміння з найріднішими людьми, які

бачили мене в зовсім інших, як вони вважають, більш серйозних та «приземлених» галузях. А почалося все з навчання в школі: вчилася я в класі з поглибленим вивченням англійської мови, захоплювалася хімією та, старанно виконуючи всі шкільні завдання, мала необхідні досягнення в навчанні. Закінчивши школу з золотою медаллю, переді мною постав дуже суперечливий вибір: присвятити життя улюбленій справі або займатися наукою, до якої, до речі, маю здібності. І саме тоді я зробила вибір на користь танців, бо просто не уявляла без них

подальшого життя і мріяла досягти успіху, ставши дійсно хореографом-професіоналом. Усупереч батькам я вступила до Харківської державної академії культури на факультет хореографічного мистецтва, де навчаюсь і тепер. Батьки, звісно, мене не підтримали, але згодом погодилися, адже бачити блиск та щастя в очах власної дитини – це, безперечно, найголовніше в житті. Я не жалкую, що зробила такий вибір, бо це був дійсно вибір, зроблений самостійно і свідомо.

Ольга Каганова
(2 курс ф-ту ХМ)

Мій шлях до Академії культури

Катерина Мирная, студентка 1 курсу ф-ту кіно-, телемистецтва:

– Професія, пов'язана з телебаченням, як не дивно, зацікавила мене ще у 8 класі. У школі я була ведучою всіх свят, брала активну участь у громадському житті міста: була залучена до різноманітних міських та обласних акцій, мітингів тощо. І одного разу мене запитали: чи не хотіла б я стати телеведучою або тележурналістом? Спочатку питання викликало в мене посмішку, але з часом я всерйоз замислилася над цим і активно розпочала пошуки вишу, який міг би навчити мене обраній спеціальності. Таких, на жаль, виявилось небагато. Відвідавши декілька навчальних закладів, обрала саме Академію культури. Чому? Мені з першого разу сподобалася атмосфера, прийом та ставлення колективу до абітурієнтів. Тому без вагань обрала ХДАК.

Так склалося, що минулого року мені не пощастило стати студенткою цього вишу. Мене переповнювали різні почуття, але найбільше охопив відчай. Це була депресія та розуміння того, що я нічого не варта й обрала не той шлях.

Але врешті-решт вирішила, що досить з мене істерик та поганого настрою. Я зібралася з силами й почала наполегливо готуватися до вступних іспитів. Багато хто глузував з мене, мовляв, що я невдаха. Але я впевнено йшла до своєї мрії.

І ось настав час екзаменів. Я впевнена, що моє хвилювання було більшим, аніж у половини абітурієнтів. Адже лише одна думка про те, що я можу знову не вступити до академії, навіювала на мене жак.

Та тепер, коли іспити позаду, можу полегшено зітхнути, знаючи, що довела всім і самій собі, що таки чогось варта, а найголовніше, що здійснила свою мрію. І тепер з гордістю називаю себе студенткою Харківської державної академії культури.

Тетяна Пушкар, студентка 2 курсу ФБІ, з/в

– Спочатку я вагалася, постійно розмірковувала над тим, яким хочу бачити своє майбутнє (адже на 100% не знаєш, що тобі потрібно). Але все ж таки зупинила свій вибір на Харківській державній академії культури. І ось я – студентка другого курсу заочного відділення факультету бібліотечного та інформатики.

Мій шлях до освіти розпочався з Сумського машинобудівного коледжу. Цей навчальний заклад став для мене першою сходинкою на життєвій дорозі до отримання знань. Коли я закінчувала коледж, викладачі адресували нам, випускникам, побажання – «знайти себе». І це «знайти себе» стільки разів лунало в моїй свідомості, що я почала розуміти, як важливо вибрати той професійний напрямок, до якого прагне моя душа і до якого лежить серце. Робити те, що любиш, має кожен із нас. Я обрала професію бібліотекаря тому, що люблю книжки; люблю ту атмосферу, яку вони створюють – атмосферу тепла, затишку, спокою, доброзичливості; люблю просто їх тримати в руках; люблю запах свіжо надрукованої газети чи книги, що надає відчуття якоїсь «інформованості».

Академія культури відчинила мені двері саме з такою атмосферою. Увійшовши всередину, заглянувши в різні куточки її кабінетів, я побачила великі полиці, заставлені сотнями книг, що грали різними кольорами; по довгому та вузькому коридору стелиться червона доріжка, що ніби веде до таємниці... А ще приємно мені було дізнатись, що саме в стінах Академії колись викладав всесвітньовідомий письменник та філософ Григорій Сковорода. Одним словом, навчальний заклад – те, що треба!

На фото – студенти Харківської державної академії культури

Харківська державна академія культури гідно представила Україну на XIII Міжнародному фестивалі театральних шкіл «ПОДІУМ» у Москві

ВІД РЕДАКЦІЇ. Відкрити нові шляхи і ділитися своїми відкриттями – така мета об'єднала організаторів і учасників Міжнародного фестивалю театральних шкіл «Подіум», який втринадцяте пройшов у Москві в стінах театального інституту імені Б. Щукіна. Як зазначив художній керівник фестивалю, провідний режисер театру імені Є. Вахтангова, професор В. Іванов, «нам цікава методика виховання акторів, котра, як відомо, в кожному театральному виші, училищі, студії своя; а у мистецтві до істини сценічного існування можна йти зовсім різними шляхами». Цей принцип і було покладено в основу відбору учасників цього річного «Подіуму». Серед членів експертної комісії фестивалю були Костянтин Райкін (художній керівник Російського державного театру «Сатирикон» імені Аркадія Райкіна), Павло Любимцев (професор, заслужений артист РФ), Микола Шейко (режисер, заслужений діяч мистецтв РФ), Володимир Іванов (професор, заслужений артист РФ), Владислав Долгоруков (декан акторського факультету Російської академії театального мистецтва (ГІТІС)). У фестивалі взяли участь 11 театральних вишів із різних країн світу, серед них була і Харківська державна академія культури, яку представляв завідувач кафедри режисури, заслужений діяч мистецтв України, кандидат мистецтвознавства, професор С. І. Гордєєв. У чому ж була унікальність XIII Міжнародного фестивалю «Подіум», ми і поцікавилися у Сергія Івановича:

– Цього року фестиваль, який мав назву «Як ми вчи-

мося», дав новий імпульс для всіх театральних вишів: учасники з різних країн (України, Росії, Америки, Італії, Кореї) презентували не вистави, як це було завжди, а свою навчальну програму, тобто мета цього річного заходу – показати передусім свою театральну школу – від першого курсу до випуску. Окрім того, в рамках фестивалю були й майстер-класи провідних діячів, які проводили практичні заняття зі студентами театального інституту імені Б. Щукіна і студентами тих вишів, які приїхали на фестиваль. Це був такий своєрідний міжнародний театральний форум, який дав можливість кожній школі поділитися своїм досвідом акторської майстерності, своїми методиками навчання. Адже в кожному театральному виші своя методика, тож важливо і традиції зберегти, і бути відкритими до чогось нового.

У рамках фестивалю, окрім практичних показів, були й теоретичні, зокрема лекційні, заняття. Так, наприклад, наша театральна школа на прохання організаторів фестивалю підготувала ґрунтовну доповідь про видатного українського театального режисера, педагога Леся Степановича Курбаса. Ми привезли цікаві книжки, підібрали унікальні відеоматеріали, які подали загальне уявлення щодо творчих пошуків і експериментів Курбаса як режисера; провели цікаву пошукову роботу щодо педагогічної спадщини Курбаса в Україні, зацентрували увагу на тому, як наші педагоги, режисери розшифровують усе те, що було в системі великого Майстра,

і як на сьогодні можна виховати актора, який опановує метод «метафоричного перетворення».

За допомогою відеоматеріалів на тему «метафоричного перетворення» ми змогли продемонструвати учасникам фестивалю фрагменти тренінгів, що проводяться сьогодні в Україні – у Центрі театрального мистецтва імені Леся Курбаса (м. Київ), у Львівському академічному театрі імені Леся Курбаса, а також у нашій академії. Ми показали уривки з студентської вистави «У неділю рано зілля копала...», яка була здійснена мною та В. Бугайовою саме метафоричним методом.

Чимало театральних інститутів запропонували аудиторії унікальні тренінги. Так, Вахтангівська школа показала майстер-клас щодо того, як вона готує актора, який би міг працювати в різних стилізованих напрямках, зокрема в комедії дель арте (комедії масок). Протягом 3,5 годин був представлений увесь цикл тренінгів: від того моменту, як входить в цей стилізований пласт театрального мистецтва, до моменту надягання масок – миттєвого перевтілення у свого персонажа. Педагог, який вів цей цікавий майстер-клас, підбадьорював глядача, провокував на імпровізацію, діалог з актором.

Ярославська театральна школа була відзначена цікавими знахідками в методиці вокальної підготовки актора. Ярославці привезли декілька естрадних пісень, які актори інтерпретували по-своєму. Це були мінівистави, в яких окрім вокальної техніки була продемонстрована й неперевершена акторська майстерність. І все-таки кульмінацією показу ярославців були вправи на ритм, симфонія акторської гри і ансамбль взаємодії – все це викликало захоплення!

Школа-студія МХАТ виступила з майстер-класом «Екстремальне звучання», показавши, як можна досягти висот володіння власним голосом.

Єкатеринбурзька школа представила на суд глядачів ряд уривків з французької класики, а також з п'єс російських письменників 19 і 20 століття: Мольєр, Островський, Шукшин... – те, що, з одного боку, всім відомо, а з іншого – можна відкривати і відкривати щоразу заново.

Корейці запропонували публіці шекспірівські сонети, які були розказані мовою пластики.

Італійські студенти, звичайно, вразили своїм темпераментом. Вони продемонстрували власний погляд на гоголівського «Ревізора». Потрібно було бачити, з яким азартом і темпоритмом вони грали. Це була «чиста» школа «представлення».

Цікаво було спостерігати, як органічно існує актор в такій школі. Італійці також показали цікавий тренінг: до того, як увійти у виставу, актори хвилин 30–40 під музику виконували різного роду вправи, які готували їх до входження в роль.

Отже, можна ще раз зацентрувати увагу на тому, що в кожному театральному виші, училищі є своя методика виховання майбутніх акторів. На фестивалі «Подіум-2013» відбувся обмін досвідом, а це завжди дуже цінно. Сьогодні театр потребує сучасного актора – який би проявляв прихильність традиціям і чутливість до нових віянь, експериментування.

До того ж мені особисто було приємно отримати від ректора театрального інституту імені Б. Щукіна Євгена Князева листа на ім'я ректора нашої академії Василя Миколайовича Шейка, в якому висловлюється щира подяка за участь у фестивалі і в майстер-класах. За словами Є. Князева, наша лекція про Курбаса як про неперевершеного режисера, який підняв український театр на європейський рівень, була змістовною і пізнавальною як для студентів, так і для досвідчених майстрів театрального мистецтва.

Значення міжнародного спілкування студентів

Харківська державна академія культури – це велика скарбниця творчості та культурний осередок серед студентів усіх факультетів, де не лише можна стати висококваліфікованим спеціалістом із обраної спеціальності, а й дізнатися чимало нового і цікавого як з української культурної спадщини, так і з іноземної.

Тож зупинимося на міжкультурному спілкуванні студентів нашої академії, про яке можна сміливо сказати, що воно на сьогодні досягло високого рівня. Річ у тім, що в повсякденному житті нашого вишу щоденно відбувається спілкування з носіями інших культур – студентами-іноземцями. Проте, щоб

легко. Ідей щодо міжкультурних творчих заходів було чимало, проте починалося все з «діалогів-батлів» на кухні в стінах рідного гуртожитку, де головним об'єктом уваги була не їжа, а сам процес її приготування і щире спілкування. Саме так проходила українсько-китайська та українсько-турецька кухні, і це було справді незабутньо для кожного з присутніх. Ми з великим ентузіазмом розповідали нашим іноземним друзям про українські звичаї,

більше дізнатися про традиції і побут різних країн, повинен бути певний «міжкультурний діалог», а де ж, як не в Академії культури, мають відбуватися такі заходи?!

Саме це й підштовхнуло нашу групу під керівництвом Олени Миколаївни Білик до проведення так званих загальноакадемічних «міжкультурних діалогів». Ми й самі не зрозуміли, як швидко захопилися цією ідеєю! А студенти-іноземці підтримали нашу ініціативу. Кожна наша зустріч проходила неймовірно захопливо, просто й

ТРАДИЦІЇ

традиції, обряди, свята, зокрема такі, як: Новий рік, Масляна та ін. Іноземці, в свою чергу, ділилися особливостями своєї культури, про які можна дізнатися лише з вуст носія культури, а не прочитати в підручнику чи в Інтернеті.

Переконана, що завдяки таким заходам ми можемо краще орієнтуватися в сучасному культурному просторі, з легкістю встановлювати контакти та вести діалоги з представниками інших культур. Міжкультурне спілкування дає змогу усвідомлювати і власну національну культурну особливість, її значення та вплив на студентів-іноземців, які живуть у нашому культурному середовищі. Завдяки таким «діалогам» ми можемо з гордістю посідати гідне місце серед інших національних і культурних спільнот.

*Дар'я Просяна,
студентка 4 курсу ФБІ*

Звіт про засідання круглого столу кафедри філософії та політології ХДАК "Проблеми сенсожиттєвих орієнтирів сучасної молоді"

19 травня 2014 року о 12:20 в ауд. 4 корпусу 5 ХДАК відбувся круглий стіл кафедри філософії та політології на тему: "Проблеми сенсожиттєвих орієнтирів сучасної молоді".

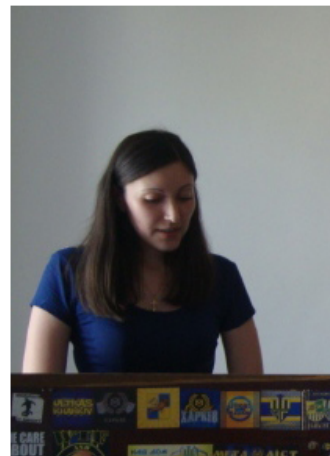
У засіданні круглого столу брали участь викладачі й студенти ХДАК. Всеосяжна та, водночас, нагальна проблематика, що торкається усіх аспектів сьогодення молоді, дозволила відбутися тематичному різнобарв'ю доповідей і жвавим дискусіям навколо них.

На фото: завідувач каф. філософії та політології, д-р філос. наук, проф. М. В. Дяченко та канд. культурології, ст. викладач кафедри філософії та політології Н. Є. Шолухо

Засідання почалося з академічно виважених, проте емоційних доповідей двох студенток 3 курсу факультету документознавства та інформаційної діяльності. Конопляник Марія та Лавренчук Анжела в доповідях "Девіації в сучасній культурі" й "Девіантна поведінка в молодіжному середовищі" висвітлювали історію та сучасний стан вивчення соціологією девіантної поведінки, а також особливості молодіжних девіацій. Протягом дискусії доповідачі аргументовано висловили своє став-

лення до причин і можливих шляхів профілактики девіантної поведінки серед молоді, наголошуючи на тому, що відхилення у поведінці нерідко можна пояснити пошуками молодого людиною власного "я" та місця в цьому світі.

На фото: Конопляник Марія та Лавренчук Анжела

Логічним продовженням таких висновків стала доповідь студентки-культуролога 3 курсу заочного відділення Савченко Віри "Проблема свободи і примусу в процесі розвитку особистості". Основна теза доповіді - наслідком самообмеження людини є розвиток суспільства - стала до вподоби слухачам. Вільне оперування матеріалом і артистизм, навіть залучення елементів перформансу, дозволили доповідачці легко встановити контакт із аудиторією, а поєднання питання самовизначення, свободи і примусу з проблемою самовиховання студента у процесі отримання освіти зумовило майже півгодинне обговорення таких важливих для молоді тем.

На фото: Савченко Віра

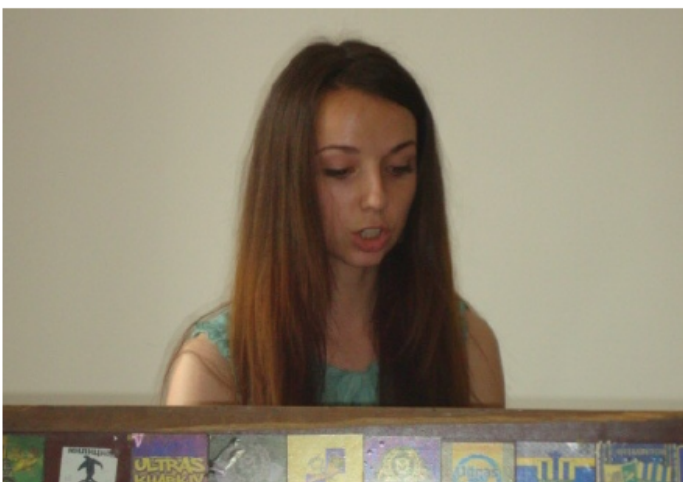
Ще одна важлива площина сучасного існування людства в цілому й молоді зокрема була розкрита в доповіді студентки 1 курсу факультету бібліотекознавства та інформатики Цирулік Ірини "Людина та природа: екологічні виміри буття людини". Авторка доповіді елегантно й послідовно надала до уваги аудиторії власне бачення причин дисгармонії між культурою та природою: людина забуває про власне походження, ставиться до природи як до невичерпного ресурсу й нехтує її збереженням. Обговорення цієї теми дозволило дійти

На фото: Цирулік Ірина

висновку про те, що розв'язання проблеми навколишнього середовища можливе шляхом усвідомлення відповідальності кожної людини за його стан і самоорганізацією у питаннях збереження.

Історико-філософський погляд на проблеми молоді висвітлювала студентка 3 курсу факультету культурології Олександра Горова у доповіді "Піко делла Мірандола про гідність людини". Хрестоматійну тему було подано в неочікуваному ракурсі: основні положення концепції ренесансного філософа стали теоретичною базою для моделі гідності сучасної молодої людини, що показало невтомну актуальність класики. Дискусія навколо теми гідності й самовизначення молоді показала діалектичність ставлення до цього явища у суспільстві: наукова позиція стверджує, що молодь тяжіє до споживання

На фото: Горова Олександра

ресурсів, пільг, привілеїв, стає пасивною, тоді як особистий досвід і спостереження учасників дозволяють говорити про бажання молоді поєднувати роботу з навчанням, брати участь у громадському житті і бути активною.

Наостанок студентка 1 курсу факультету культурології Дикрисинська Марія у доповіді "Жінка в ісламі: пошук сенсу життя й долі" ґрунтовно розкрила особливості життя жінки в ісламські традиції, звертаючись до паралелей в юдаїзмі, чим показала ґенезу таких елементів культури як полігамність, носіння хіджабу, зведення активності жінки до меж родини і домашнього господарства. Обговорення основних положень доповіді здійснювалося у руслі порівняння із сучасним укладом життя української молодої жінки, а висновком стала думка про те, що немає гіршої або кращої моделі життя

жінки, адже кожна з них є елементом певних типів суспільств, необхідних для їх функціонування, та віддзеркалює їх внутрішню динаміку.

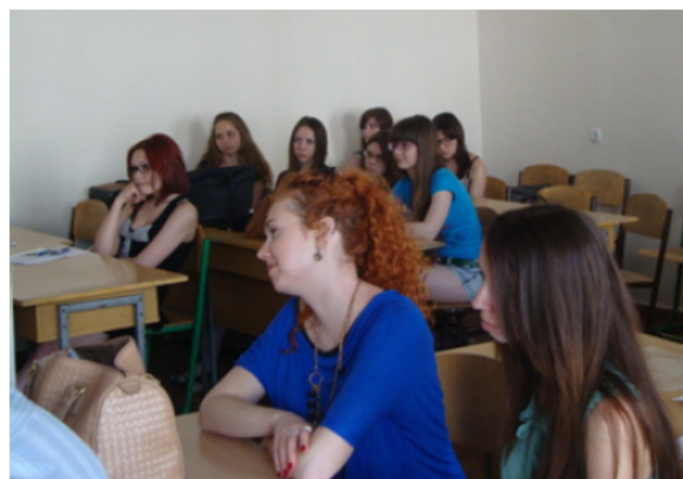

На фото: Дикрисинська Марія

Отже, круглий стіл кафедри філософії та політології показав, що не лише наука цікавиться проблемами молоді, а й молодь проявляє інтерес до науки і має намір обговорювати наболілі питання свого життя в сучасному українському суспільстві, тому перетин цих двох потреб дозволив відбутися цікавому та корисному засіданню.

Текст: Н. Є. Шолуха

Фото: Н. В. Бабкова

«Міс факультет документознавства»

Від редакції. На факультеті документознавства та інформаційної діяльності відбулася визначна та урочиста подія – «Міс факультет-2014», – в якій взяли участь семеро чарівних дівчат: Нефьодова Ольга, Лисенко Тетяна (1 курс), Мірошніченко Анастасія, Конєва Олена, Якуба Валерія, Каленіченко Вікторія (2 курс) та Копитова Надія (3 курс). Вони представили на суд журі та глядацького залу свої творчі здібності та здобутки задля виявлення найкрасивішої та найталановитішої студентки, а саме – «Міс факультет-2014». Детальніше про особливості святкового дійства розповідає НАТАЛІЯ БІЛОЗЕРОВА (2 курс):

– Зважаючи на те, що я навчаюся на цьому факультеті, для мене це було подвійне свято. Я не брала безпосередньої участі у заході, але ж була його активним глядачем, так званою «групою підтримки», тому моя розповідь –

це розповідь з точки зору глядача і лунатиме вона прямо з глядацької зали.

На годиннику 15:30... Велика актовa зала... Глядачі потроху збираються та займають місця: тут є і студенти самої академії, і викладачі, і друзі учасників, і, звичайно ж, родичі конкурсанток. Усі вони створюють атмосферу свята. У той же час десь за лаштунками готуються до свого виступу учасниці, повні хвилювання та очікування...

І ось гасне світло, підіймається завіса і розпочинається свято. Весь подальший час пролетів для мене як одна хвилина – настільки я була захоплена дійством, що відбувалося на сцені. Там було все: танці, дефіле у вечірніх сукнях, презентації, розповіді учасниць у формі візитних карток, пісні... Я була здивована тим, скільки чудових талантів мають мої одногрупниці, як вони гарно співають, танцюють, пишуть та читають вірші...

Також були запрошені гості з інших факультетів нашої академії: співаки, танцюристи та камерний оркестр «Академус» (керівник – Сергій Романенко), який здивував мене своєю оригінальною постановкою «Соло для друкарської машинки». Таке музичне виконання я чула вперше – це було щось особливе та дивовижне!

Утім час швидко минув та настав урочистий момент нагородження переможниць. Усім конкурсанткам були роздані особисті звання: «Міс індивідуальність», «Міс

чарівність», «Міс грація» та ін. Також був вручений приз глядацьких симпатій, де ми, глядачі, брали найбільш активну та вирішальну участь. І після того, як були роздані всі нагороди, прийшов час визначити переможницю – «МІС ФАКУЛЬТЕТ». Для мене це була наче власна перемога, оскільки цей почесний титул здобула моя одногрупниця ОЛЕНА КОНЄВА. Наприкінці її навіть просили виконати пісню «на біс», тому що всім дуже сподобалось, як вона співає – ніжно та професійно. Це була гідна перемога, яку вона здобула завдяки своїм талантам, людським якостям, витримці, терпінню та наполегливості.

Фінал свята був дуже яскравим: усе сяяло та наповнювало залу відчуттям радості, а особливо яскраво сяяли усмішки учасниць і, повні щастя, очі переможниці.

Схвилювані конкурсантки, радісні родичі та друзі – усе це створювало свято після свята.

Я вийшла з академії з почуттям задоволення, легкості та радості. Незважаючи на те, що вже починало сутеніти, для мене все одно сяяло сонце, сяяло десь всередині. Це був чудовий день та яскраве свято! І я сподіваюся, що і в учасниць, і у глядачів ця подія залишиться в пам'яті як світлий та радісний день!

Фінальні змагання у Спартакіаді ХДАК 2014 року

18 травня у Харківській державній академії культури пройшли фінальні змагання з легкої атлетики між факультетами. 21 травня у спортзалі ХДАК були оголошені переможці та оголошено факультет бібліотектознавства та інформатики сумісно з центром міжнародної освіти і співробітництва переможцями ХДАК у Спартакіаді 2014 року. Вітаємо!

МИ ПРО ЦЕ ЗНАЄМО

БУККРОССИНГ В АКАДЕМИИ

Ровно год назад моя знакомая рассказала мне о том, как в одном одесском вузе студенты устроили некий буккроссинг. Я не имел понятия, о чем мне говорят, но Интернет всемогущ, и я сразу заинтересовался этой идеей. Задача буккроссинга была очень простая – обычный обмен книгами. Изначально люди просто оставляли книги, где угодно – на лавочке в парке, на сидении в поезде, в ресторане... Любители таких книгошваствий записывали на заднем форзаце место, где они нашли книгу, и так можно было узнать далекий путь книги.

Сразу же я пошел с этой идеей к декану факультета Алле

Анатольевне. Получив от нее разрешение на создание в академии такой «точки» буккроссинга, начал собирать книги. Сначала я просил книги у одногруппников, потом у студсовета, но тщетно. В итоге пришлось отдать свои книги. Но неравнодушными к этой затее были преподаватели, которые принесли книги в деканат библиотечного факультета. И вот настал тот долгожданный момент, когда я открыл-таки эту точку буккроссинга в нашей академии.

Первых книг было около пятидесяти. Были книги Пелевина, Керуака, Паланика, Кизи, Дюма, По, Эко и многих других. Студенты сразу заинтересовались тем, что происходит. Многие спрашивали, по каким ценам мы продаем, и как все это работает. Обещали принести свои книги на следующий день и рассказать об этом друзьям. И в следующие дни книги начали-таки менять. Буккроссинг работал и меня это радовало! Правда, взамен часто приносили книги в плохом состоянии или те книги, которые не особо-то и пользовались популярностью.

А один раз принесли орфографический словарь (так ведь нельзя!) Если вы берете хорошую книгу, то и взамен, будьте так добры, положите хорошую! Но что об этом сейчас говорить?... Все первые книги давно разобрали, и далеко не все люди принесли книги взамен. Да и не осталось тех книг, которые, возможно, только мне и были интересны. Было два стола, на которых не помещалось все это добро, а остался один чуть заполненный. Уважаемые студенты! У меня уже нет книг, которые я могу отдать в далекий путь. Я и так отдал своих сорок... Поэтому надеюсь на ваше понимание и хотя бы какую-нибудь заинтересованность!

Никита Шелудяк,
студент 2 курса ФБИ

Звіт з педагогічної практики культурологів

Docendo discimus

(навчаючи інших, ми вчимося самі)

Донька досвідченого вчителя... я у дванадцять років обрала для себе майбутню професію. І з того часу ніколи не вагалася: я хочу працювати з дітьми. Цим бажанням був продиктований і вибір вищого навчального закладу, який дає змогу працювати в школі, професійному училищі, позашкільному закладі освіти. І моєю мрією була саме творча праця у позашкільному закладі, дитячому центрі, який розвиває не лише загальні знання, але й мистецькі навички та творчі прагнення дітей.

Дорослі люди часто не задоволені умовами світу, у якому вони живуть. Але я вважаю, що це їх вибір, адже ми завжди можемо змінювати те, що нам не подобається. Професія педагога має найбільше можливостей змінювати суспільство на краще. Діти, виховані на ідеалах взаємоповаги, щирості, людяності, – найбільша цінність світу, найкраща інвестиція у модернізоване щасливіше майбутнє.

І спробувати себе в ролі творчого педагога я змогла під час проходження практики в загальноосвітній школі. Майже місяць студенти Академії культури відвідували та проводили уроки в середніх та старших класах, писали конспекти, перевіряли домашні завдання. На мій погляд, жодна аудиторна робота не може замі-

нити живого спілкування та такого енергетичного обміну між молодими викладачами та школярами. Кожна сторона в такому обміні отримала напрочуд цінний досвід творчої взаємодії.

Окрім уроків з історії, літератури, худож-

ньої культури, в завдання нашої практики входило проведення позакласного заходу. Для цього нами була обрана форма майстер-класу з писанкарства як елемент підготовки до найбільшого християнського свята – Великодня. Учні шостих класів спробували власноруч виготовити писанку-капанку за традиційними мотивами.

Шестикласники із зацікавленістю слухали про історичні та теоретичні засади мистецтва та брали участь в обговоренні легенд, пов'язаних із символікою писанки.

У другій частині нашого заходу ми запропонували школярам спробувати виготовити капанку за допомогою свічок, воску та фарб. Ми наносили віск, фарбували яйце в різноманітні фарби, чистили його, долучаючися до стародавніх законів та традицій народного мистецтва.

Отож, після майстер-класу зацікавлені учні та молоді педагоги отримали першу в житті великодню писанку, виготовлену власноруч, безцінний досвід спілкування та безліч позитивних емоцій.

Валерія Талашко,
студентка 4 курсу ф-ту культурології

«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції
у Харківській області.

Свідоцтво:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК

Керівник проекту:
А. О. Рижанова
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада: О. М. Білик,
О. М. Сухорукова,
Р. Вороніна, Д. Ічетовкін
Комп'ютерна верстка та
дизайн Н. Ю. Васильєва